

o nekem preteklem geomorfološkem dogajanju in njegovih učinkih. Pred poslušalcem, na katerem preskuša pravilnost svojega gledanja, se zvrstijo jasne predstave in bogate misli.

Toda Šifer se pri tem ne oddalji od življenja okrog sebe, ki ga spremlja z zanimanjem in z dobrohotnim razpoloženjem. Po škofjeloško zna zabeliti življenje, da je lažje prenosljivo, sebi in sogovornikom v veselje. To pa je tisto drugo, kar pri njem tudi nikoli ne izostane.

Jubilantu želimo še mnoga leta in izpolnitev vseh njegovih življenjskih in strokovnih ciljev. Sodelavci in nasledniki bomo vedno visoko cenili njegovo delo, zlasti še, ko bomo z geomorfološko karto gorenjskih Dobrav in bližnjega blejsko-radovljiškega sosledstva v roki skušali dojeti veličino tamkajšnjega dogajanja v preteklih ledenih dobah. Po njegovi zaslugi smo dobili o tem in še o marsičem doslej najboljšo razlago.

Podrobnejši življenjepisni podatki in celotna bibliografija slavjenca je objavljena v knjigah: Biografije in bibliografije znanstvenih in strokovnih sodelavcev Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Ljubljana 1976, str. 301–304; Biografije in bibliografije raziskovalcev Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU. Druga knjiga 1976–1985, Ljubljana 1988, str. 262–263.

Jurij Kunaver

Šestdeset let prof. dr. Božidarja Kerta

Tudi druga zelo uspešna povojna generacija slovenskih geografov je s prof. Kertom dosegla enega od življenjskih jubilejev, ki jih v našem osrednjem geografskem glasilu beležimo z velikim spoštovanjem, pozornostjo in hvaležnostjo za opravljeno delo. Obenem pa nas vse to opozarja na vse hitrejši časovni odmik in na številne zahtevne in zapletene ter še neuresničene naloge, za katere v tem vrtoglavem razvojnem vrtincu vse bolj zmanjkuje časa. Kolega Kert je pripadal skupini »Korejcev«, znani starejšim slovenskim geografom po njeni strokovni zagnanosti že v času študija in seveda po njem. Zato se tudi ni čuditi, da je bil Kert povabljen za asistenta na takratnem fakultetnem Geografskem inštitutu in kdo ve, kakšna bi bila njegova strokovna pot in usmeritev, če bi sprejel takrat ponujeno mesto.

Prof. Kert se je rodil 14. 8. 1928 v Trstu, od koder se je družina pred fašističnim nasiljem umaknila v Maribor, med vojno pa je v Vojvodini doživel usodo izseljenca; tam se je začela tudi njegova gimnazijska pot. Leta 1955 je diplomiral iz geografije in se kmalu zatem zaposlil v Murski Soboti na Ekonomski srednji šoli, kjer je služboval vse do izvolitve za asistenta na Pedagoški akademiji v Mariboru leta 1968. Tu je bil kasneje profesor višje šole, docent in od leta 1981 je izredni profesor.

Več kot desetletno delo na srednji šoli je nedvomno prispevalo k odličnim pedagoškim sposobnostim prof. Kerta, kar je še posebna odlika njegovega vzgojno-izobraževalnega dela na Pedagoški fakulteti. Ob tem je ves čas, tudi v Murski Soboti, nadaljeval s strokovnim delom. Trajni pečat mu je vtisnilo že njegovo prvo, 1956. leta v Geografskem vestniku (GV 1955/56) objavljeno delo Vinogradniška pokrajina vzhodnih Mariborskih gor. Sicer je prva leta sodeloval z Geografskim inštitutom SAZU pri proučevanju pleistocenskih in mlajših nanosov na ravninah nizkega Podravja, njegovo temeljno zanimanje pa je ves čas veljalo kompleksni geografski problematiki ene najbolj svojiskih, družbeno-ekonomsko in socialno perečih ter geografsko skromno raziskanih Slovenskih gor. Ta naravnost ga je pripeljala do teme njegovega doktorskega dela, za katerega je izbral osrednje Slovenske gorice v ok-

viru lenarške občine, ene najmanj razvitih v Sloveniji. To izjemno heterogeno, pretežno slabo razvito kmetijsko območje s takrat še povsem nerazvitim lokalnim središčem Lenartom ni po obranjenem doktoratu 1973. leta še do danes prenehal raziskovati in je o njem napisal vrsto razprav v reviji *Geographica Slovenica* št. 2, 3, 6, 7 in 14, ter v *Časopisu za zgodovino in narodopisje* 1975–1 in drugod ter poročal na raznih strokovnih sestankih v ožji in širši domovini.

Zadnja leta je Kertovo strokovno zanimanje pritegnil eden od vitalnih problemov kmetijske pokrajine Slovenskih goric, namreč obe največji dolini, Pesniška in Ščavniška, s svojimi hidrografskimi problemi, predvsem s poplavami in s tem povezano problematiko izrabe zemljišč, lastništva, posestne sestave in kmetijske pridelave. Prvi se je lotil te problematike in jo še danes preučuje ter ugotovitve posreduje v praksi. Drugo njegovo novejšo zanimanje pa velja predvsem prebivalstvu osrednjih in drugih predelov Slovenskih goric, še posebej učinkom razvoja lokalne industrije na prebivalstveni in sploh socioekonomski razvoj. Svoja novejša dognanja je razen lokalnim dejavnikom posređoval še na vseh štirih jugoslovanskih agrarnogeografskih simpozijih, na poljsko-jugoslovanskem seminarju v Mariboru, na zadnjem jugoslovanskem geografskem kongresu, na drugih medinstitutskih sestankih in zborovanjih slovenskih geografov.

Kot visokošolski učitelj je prof. Kert sodeloval tudi pri sestavljanju srednješolskih učbenikov, še posebej za geografijo Jugoslavije, ki jo že dalj časa predava na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Njegovi znanstveni spisi po številu strani sicer niso prav obsežni, slovijo pa zato po tehtnosti, jasnem izražanju in čistem jeziku, kar danes med geografi ni ravno pogosto. Uredniki geografskih revij se tudi s te strani še prav posebej veselimo njegovih prispevkov.

Vedno skromen in marljiv je prof. Kert nadvse prizadevno sodeloval pri organizaciji vseh strokovnih akcij mariborskih geografov, ki jih je bilo kar lepo število, od konference Komisije za izrabo tal Vzhodno-srednjeevropskih držav 1969. leta, preko slovensko-slovaškega simpozija, zborovanja slovenskih geografov 1978, poljsko-jugoslovanskega seminarja 1983 in še drugih, pa do III. jugoslovanskega agrarnogeografskega simpozija 1984. leta. Poleg naštetih je bilo še veliko drugih strokovnih sestankov in srečanj, ne samo domačih, temveč tudi s tujimi geografi. Pri tem je bil dr. Kert vedno med glavnimi organizatorji. Ob tem, da je opravljal vrsto odgovornih funkcij na mariborski Pedagoški akademiji in kasneje na Pedagoški fakulteti, je bil dolga leta tudi odbornik Mariborskega aktiva GDS in Mariborskega geografskega društva, predsednik Mariborskega aktiva GDS in vodja podružnice za Pomurje.

Želimo si še dolgo sodelovati in prijateljevati s skromnim, nadvse iskrenim in marljivim Božom ter prisluhniti njegovim tehtnim besedam. Naj mu zdravje še dolgo omogoča zavzeto delo s študenti, proučevanje njemu tako drage mariborske okolice in še posebej Slovenskih goric ter številne lepe dneve na obrobju Maribora.

Mirko Pak

**V slovo prof. Pavlu Kunaverju
(19. 12. 1889–19. 4. 1988)**

Žalno sejo Zveze geografskih društev Slovenije, dne 25. 4. 1988, smo namenili pokojnemu prof. Pavlu Kunaverju, častnemu članu ZGDS, vnetemu učitelju geografije, jamarju in raziskovalcu krasa, planincu in alpinistu, zvezdoslovcu in skavtu – taborniku, ki je dolga leta posređoval javnosti znanje o zemlji in vesolju, mlade pa vzgajal s svojim zgledom, ravnanjem in pisanjem ter jih navduševal za lepoto narave in sveta, v katerem živimo.